ב [א] **חטאת** [א]שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת אפילו אחד בריבוא ימותו כולם: חטאת [ב]שנתערבה בחובה אין כשר אלא [א]כמנין חטאות שבחובה [ג]וכן עולה שנתערבה בחובה אין כשר אלא [ב]כמנין עולה שבחובה בין שחובה מרובה ונדבה מועטת בין שהנדבה מרובה וחובה מועטת בין ששתיהן שוות: **ג** בד"א בחובה ובנדבה [ד]אבל בחובה שנתערבה זו בזו אחת לזו ואחת לזו שתים לזו ושתים לזו שלש לזו ושלש לזו מחצה כשר ומחצה פסול [ה]אחת לזו ושתים לזו שלש לזו ועשר לזו ומאה לזו המועט כשר בין משם אחד ובין משני שמות בין מאשה אחת ובין משתי נשים: **ד** כיצד [ו]משם אחד לידה ולידה זיבה וזיבה משם אחד משני שמות לידה וזיבה כיצד [ז]משתי נשים על זו לידה ועל זו לידה על זו זיבה ועל זו זיבה משם אחד [ח]משני שמות על זו לידה ועל זו זיבה [ט]ר' יוסי אומר [ט]שתי נשים שלקחו [ג]את קיניהם בעירוב או שנתנו דמי קיניהם לכהן לאיזו שירצה כהן יקריב חטאת ולאיזו שירצה [י]כהן יקריב עולה בין משם אחד בין משני שמות:

הדרן עלך חטאת העוף

חטאת שנתערבה בחובה אין כשר אלא כמנין חטאות שבחובה. חובה קרי קן שלם של יולדת או של זבה: **רבי** יוסי אומר שתי נשים שלקחו קיניהן בעירוב או נתנו דמי קיניהן לכהן לאיזה שירצה כהן יקריב חטאת ולאיזה שירצה [יא]כהן יקריב עולה. מכאן מוכיח פרק בכל מערבין (עירובין דף לז.) דסבר ר' יוסי יש ברירה דכשהכהן מקריב אחד לשם אשה זו הוברר הדבר שמתחלה בשעת לקיחה היה קן של אשה זו ודמי הס"ם כשהתנו ופירש רש"י בשעת לקיחה התנו שיטול הכהן לעשות קן שירצה לשם איזה אשה שירצה ואינו נראה לרבי דאכתי למאן דאמר אין ברירה לא מהני מידי דכיון שהעופות מעורבין יחד מה מועיל תנאי שלה היאך קנתה אשה זו עוף [יב]אם לא על ידי ברירה דבשעת הקרבה הוברר שלא נלקחה מתחלה [יג]לשם אשה זו ואינו לשם אשה זו ותו דפריך התם מאי למימרא אדרבה אינו מועיל כלום אלא למ"ד יש ברירה ומפרש שהתנו בשעת לקיחה זה הקן יהא שלי ומעות שהם מעורבין כאן יהו מחוללין על קן זה [יד]והילכך בעינן זה הקן יהא שלך וקמ"ל דלא גזרינן התנו אטו לא התנו וקמ"ל דבר אחר כרב חסדא דאין הקינין מתפרשות אלא בלקיחת בעלים או בעשיית כהן שעדיין כל קן וקן סתומה היא ולא פירש איזה פרידה לחטאת ואיזה פרידה לעולה וקאמר איזו שירצה כהן יעשה עולה אם כן מתפרשות שפיר בעשיית כהן ולא נהירא לרבי לפרש איזו שירצה הכהן לאיזו אשה דהא בכל דוכתא לא אשכחנא שיהא כהן צריך לברר זה כלל [אלא] בכל נותני מעות בשופר הכהן מקריב [טו]סתם לשם מי שהוא (ועוד) דא"כ היה לו להתנות כל דין איש ואשה[טז]: **לאיזו** שירצה כהן יקריב עולה וחטאת כו'. [יז]הכי פירושו לאיזה של פרידין יעשה עולות ואע"ג דשמא הן שנלקחו מדמי האחד ולאיזה זוג שירצה יקריבם חטאת ובתוספות רבינו יצ"א גרסינן לאיזה ופירוש דהתנה נראה לרבי כשנתנו הדמים יחד התנו אם יקח הכהן כל העולות או כל חטאות משלי אני נותנת ומוחלת לך מעכשיו וכן כל נותנת מעות שבשופר סתם על דעת ב"ד [נותנת] (התנה) והוי כאילו התנו:

הדרן עלך חטאת העוף

וכן עולה שנתערבה בחובה. בקן סתומה אין כשר אלא מנין עולות שבחובה כדפרשינן גבי חטאת והדין הזה הוה בין בחובה מרובה ונדבה מועטת בין נדבה מרובה וחובה מועטת בין שתיהן שוות בין נתערבה עולה מפורשת בהרבה קינין סתומין של חובה כדפרישית לעיל בין נתערבו [א][הרבה עולות] בקן אחת סתומה אין יכול לעשות [ו]כ"א עולה אחת דהיינו מנין עולות הכשר בחובה דלאי עבד שניהם עולות דילמא יקח הקן הסתומה והיא אחד חטאת ואחד עולה. וכן אם שניהם שוות ונדבה דנקט ולא נקט חטאת מועטת בחובה או עולה מועטת בחובה משום דקתני בסיפא אבל [ז] [חובה] שנתערבה זו בזו להכי נקט ברישא נדבה: **ג** אבל חובה שנתערבה זו בזו. קן סתומה של לידה שהוא אחד חטאת ואחד עולה ונתערבו השני פרידים בקן אחת סתומה של זיבה או של לידה מאשה אחרת מחצה כשר ומחצה פסול יכול להקריב שני פרידין אחד עולה ואחד חטאת ולא יותר דלאי עבד שני עולות שמא יעשה אותן מקן אחד של לידה או של זיבה וכן אם נתערבו הרבה קינין יחד יקריב חציו אחד חטאת ואחד עולה וחציו האחר פסולין והיינו כי נתערבו בשוה כדאמרינן אחת לזו ואחת לזו או שתים לזו ושתים לזו או שלש לזו ושלש לזו שיכול ליקח מהג' קינין איזה שלש פרידין שירצה איזה לחטאת ואיזה לעולה אבל אחד לזו ושנים לזו ג' לזו וי' לזו וק' לזו המועט כשר אם נתערבו קן חטאת סתומה של זיבה בשתי קינין של לידה או בשלשה אינו יכול להקריב אלא קן אחת פרידה אחת לחטאת ופרידה אחת לעולה אבל שתי עולות לא מצי עביד פן יקח הקן שהוא מעורב תחילה ללידה אחת שאינו יכול להקריב ממנו רק אחד חטאת ואחד עולה וכן אם נתערבו כולם יחד האחד והשתים והשלש והעשר לא יוכל להקריב רק קן אחת שני פרידין או עשר קינין במאה יקריב עשרים פרידין כמו שיכול לעשות מעשר קינין וזהו המועט כשר: **ד** בין משם אחד. לידה ולידה משתי נשים בין שתי שמות לידה וזיבה אפילו מאשה אחת כדמפרש כילד משם אחד: **רבי יוסי אומר ב'** נשים שלקחו קיניהן בעירוב או נתנו דמי קיניהן לכהן לאיזה שירצה כהן יקריב חטאת ולאיזה שירצה [כהן] יקריב עולה. מכאן מוכיח בפרק בכל מערבין (עירובין דף לז.) דלית ליה לרבי יוסי ברירה שכשהכהן מקריב אחד לשם רחל הוברר הדבר שמתחלה בשעת לקיחה היה קן זה של רחל ודמי הס"ם כדאמרו ופרש"י לשם בשעת לקיחה התנו שיוכל הכהן לעשות קן שירצה לשם איזו אשה שירצה ואין נראה לרבי דאכתי למ"ד אין ברירה לא מהני מידי דבלא ברירה לא מצי [יח]מתני דבשעת לקיחה הוברר שאלו נלקחו לשם רחל ואלו לשם לאה ועוד דפריך התם התנו מאי למימרא אדרבה אין מועיל כלום אלא (א) למ"ד יש ברירה ומפרש שהתנו בשעת לקיחה זה קן יהיה שלי וקן זה יהיה שלך וקא משמע לן דלא גזרינן התנו אטו לא התנו וקמ"ל אכתי דבר אחר כדרב חסדא דאין הקינין מתפרשות אלא בלקיחת בעלים או בעשיית כהן (ב) [יט]ולא פירש איזו חטאת ואיזו עולה וקאמר איזו שירצה כהן יעשה עולה אם כן מתפרשות שפיר בעשיית כהן. והרב רבינו אברהם [י]פירש שעם השיתוף התנו שיחלק הכהן ביניהם ויהא חלוקתו חלוקה והם ימחלו חלקם כל אחת לחבירתה הנה זה ודאי מתחלה הוברר הכהן קודם כפרה מחלקם והם עשו אותו שליח לחלוקתן והא קמ"ל דלא גזרינן עירוב שתי נשים אטו עירוב שתי נשים דלמעלה:

הדרן עלך חטאת העוף

שיטה מקובצת א] מנין חטאות אות כ' נמחק: ב] אלא מנין עולה אות כ' נמחק: ג] שלקחו עיין תוס' סוטה (דף יח ע"א) ד"ה חזר: ד] שירצה יקריב תיבת כהן נמחק: ה] נתערבו ארבע בקן תיבת הרבה ל"ש: ו] לעשות בהן אלא [עולה] תיבת כ"א ל"ש: ז] אבל חובה: ח] מצי א) מה דהיכי נימא דבשעת תיבת מתני ל"ש: ט] כהן שעדיין כל קן וקן סתום הוא ולא: י] אברהם בר דוד פירש: יא] יקריב עולה תיבת כהן נמחק: יב] עוף זה: יג] מתחילה אלא לשם: יד] קן זה וזה הקן ותיבות והילכך בעינן נמחק: טו] מקריב לשמם סתם תיבות לשם מי שהוא ל"ש: טז] לו להתנות כל דין אשה ואשה לאיזה שירצה והד"א: יז] כו' אלא הכי:

חשק שלמה על שיטה מקובצת א) נראה דצ"ל דבלא ברירה לא מצי להקריב לשם מי שהוא דהיכי כו'.

עין משפט נר מצוה

ט א מיי' פ"ח מהלכות פסולי המוקדשין הלכה א:
י ב מיי' שם הלכה ג:
יא ג מיי' שם הל' ד:
יב ד מיי' שם הל' ה:
יג ה מיי' שם הלכה ו:
יד ו ז ח מיי' שם הל' ה:
טו ט מיי' שם הלכה ח:

◆

פירוש הרא"ש

ב חטאת שנתערבה. פי' דלא"ה להקריבן שמא יעשו חטאת למעלה ועולה למטה ובזבחים שנתערבו אמרינן התם [בריש פ' כל הזבחים שנתערבו] דירעו עד שיסתאבו ויביא מדמי היפה שבהן ממין זה ומדמי היפה שבהן ממין זה ויפסיד המותר מביתו אבל עופות אין בהם פדיון כדאי' בפ' א) כל המנחות ודרים לא נפסרי מדכתיב ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך בבהמה הכתוב מדבר: **חטאת שנתערבה.** פירוש שנתערבה בקן חובה סתומה אין יכול להקריב מאותן ג' אלא חטאת אחת אם היא המעורבת הרי מוטב ואם היא מקן חובה הרי הכהן קובעה לחטאת. אבל עולה אינו יכול להקריב מפני תערובת החטאת. ושתי חטאות אינו יכול להקריב דשמא החטאת שהקריב [תחלה] היתה מקן חובה ובהקרבתה לחטאת נקבעה בת זוגה לעולה והרי יש כאן תערובת חטאת ועולה וימותו. ויביא קן אחר אחד לחטאת ואחד לעולה. ואם החטאת המעורבת היתה של אשה אחרת יביאו שתיהן חטאת ויתנו אם הראשונה היתה שלי הרי זו שלך ותלקי בה נתון לך ואם היתה שלך הרי זו שלי ומלקך נתון לי: וכן עולה שנתערבה בקן חובה. שמא לא יביאו משלשתם אלא עולה אחת דהיינו כמנין עולה שבחובה. ועולת הקן תביא חטאת אחרת. וכן שתיהן יביאו עולה בתנאי. או כל א' תביא עולה בתנאי שאם קירב ככר עולתה שתהא זו נדבה: ודין זה שאמרנו שאין כשר אלא כמנין עולות שבחובה הוא נוהג בין שהחובה מרובה והנדבה מועטת. לעולה קורא נדבה לפי שהחטאת אינה (כתו נדבות) [באה נדבה] ורוב עולות נדבה הן דמתנדבין מרובין ממבלי חובה הילכך קרי לעולה נדבה. וה"ה דהוה מצי למימר בין שחובה מרובה וחטאת מועטת. אלא נקט עולה דפליג מינה. וחובה מרובה ונדבה מועטת כגון שנתערבה עולה בד' קני חובה מקריב מהן ד' עולות ולא יותר דשמא כל הד' היו מקני חובה (והא קנסו) [והוקבעו] כל האחרות לחטאות והרי עולה מעורבת בהן וימותו מחשבן. ויביאו עוד ד' חטאות ועולה אם היה של נשים הרבה ויתנו ביניהן: **בין שהנדבה מרובה.** שנתערבו ג' עולות בקן חובה יקריב עולה א': **בין שתיהן שוות.** שתי עולות בקן חובה (וי"ת בין שהחובה מרובה ונדבה מועטת כלומר הדין שאמרנו בתערובות הללו שאנו הולכים אחר מנין עולות חובה ה"ה בחובה מרובה ונדבה מועטת כגון שנתערבו קן נדבה שמתחלתו עולות בד' קני חובה סתומין יביא עולות כמנין עולות שבחובה שהן ד' דממשה לא מצי לאקרובי דלמא כולהו ב) בקני חובה נינהו והוקבעו שכנגדן לחטאת ועולת נדבה מעורבת בהן: **בין שהנדבה מרובה.** כגון קן חובה בד' קינין נדבה אין כשר להקריב אלא עולה אחת וכן שתיהן שוות הנדבה והחובה): **ג בד"א בחובה ובנדבה אבל חובה שנתערבה זו בזו אחת לזו ואחת לזו.** פי' כגון קן סתומה של רחל שנתערבה בקן סתומה של לאה: **מחצה כשר.** שיקריב הכהן אחד לעולה ואחד לחטאת. ואם הם של רחל הרי טוב ואם הם של שתיהן הרי קירב חטאת לזו ועולה [לזו]. ויביאו קן אחר ויתנו ביניהן ושתים האחרות אינו יכול להקריב דשמא הקן שהקריב היה של שתיהן ואותה שהקריב חטאת נקבע בת זוגה עולה ואותה שהקריב עולה נקבע בת זוגה לחטאת (והאי) [והרי] חטאת ועולה מעורבין וימותו: וכן ב' לזו [וב' לזו]. הרי ח' פרידין יקריב הכהן ד' שנים לעולה וב' לחטאת אם [הם] של אחת הרי טוב ואם הם של שתים הרי הוא חטאת ועולה לאחת וחטאת ועולה לאחת או ב' חטאות לזו ושתי עולות לזו ויביאו ב' קינין בשותפות ויתנו ויותר אינו יכול להקריב דשמא היו שתי חטאות לזו ושתי עולות לזו והוקבעו שכנגדן לעולה ולחטאת והרי חטאת ועולה מעורבות יחד וימותו: וכן ג' לזו וג' לזו. הרי י"ב פרידין יקריב הכהן מהן ו' פרידין ג' לחטאת וג' לעולה דאם קן של אשה א' הרי טוב ואם קן של ב' נשים כל חטאת שהקריב לאחת שכנגדה נקבעה לעולה וכל עולה שהקריב לאחת נקבעה שכנגדה לחטאת ויש כאן חטאת ועולה מעורבות וימותו. אבל אם לא היו קיני התערובות שוין אלא א' בשנים או בג' או ב' בק' וכן ב' בג' או ב' בק' וכן ג' בי' או בק' וכן י' בק' אין כשר להקריב אלא כמנין המועט שחציו חטאת וחציו עולה. דאם קן של [אשה] א' יפה הקריב ואם קן של ב' נשים יפה הקריב ויותר [אי אפשר] להקריב דאם היו של ב' נשים ג) יש באחרות מעורבת חטאת ד) ועולה וימותו כולן. ויקריבו ה) במנין הקריבו בשותפות בתנאי כל שלא קירב (לא') [לה] מהן שיהיה שלה בהקרבה זו: **ד כיצד משם אחד.** פי' דשם אחד בלידה ולידה זיבה וזיבה כגון שהפרישה קן א' ואמרה הרי זו ללידתה ו) דלא נקבע כל קן וקן לבדו ללידה אחת אחד לעולה ואחד לחטאת ז) נקבעה פרידה שניה לעולה הילכך אינו יכול להקריב אלא קן א' ולא יותר. דשמא היו משני קינים והשתים הנותרות הן חטאת ועולה מעורבות. אבל הפרישה שני קינין ביחד והביאתן אל הכהן ואמרה אלו שני קינין לשתי לידות או לשתי זיבות או ללידה וזיבה הכהן יקריב שתים לחטאת ויקבעו שתים אחרות

יעיד קנו א) נ"ל המנחות והנסכים והוא משנה שם בריש הפרק. ב) כלומר דילמא כל הד' דקני חובה כנ"ל. ג) שחטאות לאחת ועולות לאחת יש כו' כנ"ל. ד) נראה דהפי"ט של ועולה אינו וי"ו המחבור אלא וי"ו המחלקת ר"ל או עולה. ה) נ"ל כמנין הקריבות. ו) זו והפרישה עוד קן אחר ואמרה הרי זו ללידתה זו דלא כנ"ל. ז) הגי' בפי"ו וכיין בה מבוררות כאלו היו של ב' נשים דמיד שקריב פרידה אחת של קן א' לחטאת נקבעה כו'. ח) במקום השני עשו גם כן חטאת כנ"ל. ט) נ"ל במניעה.

מסורת הש"ס

א) זבחים עג:, ב) עירובין לז ע"א.

◆

הגהות הב"ח

(א) מפרש ד"ה ר' יוסי אומר וכו' למאן דאמר יש ברירה. נ"ב ולוה פשיטא: (ב) בא"ד ולא פירש איזו חטאת. נ"ב זה חוזר אלעיל דבשעת שקנו לא פי' כו':

◆

פירוש הרא"ש

לעולות. או יקריב חטאת ועולה על חובה א' [וחטאת] ועולה על חובה אחרת. כי חילוק הקינין והקביעות הכל תלוי בכהן. (כגון) [כיון] שלא פירשה האשה קן זו לחובה זו וקן זו לחובה זו: **ר' יוסי אומר ב' נשים שלקחו קיניהן.** פי' שלקחו קיניהן בעירוב: **או שנתנו דמי קיניהן.** פי' כגון שהשתתפו יחד משותיהן ולקחו בהן שני קינין קביעות הקינין וקביעות החטאת והעולה תלוי בכהן. בפ' בכל מערבין (דף לז.) מייתי להך משנה ומדקדק מינה דר' יוסי סבר דיש ברירה ופי' הראב"ד דצריך לטעמא דברירה לפי שהכהן חלק אותו ביניהן והנשים (אינה רלויה) [לא רצו] בחלוקה זו עד לאחר כפרה. וצריכין אנו למימר דכיון שרצו עכשיו בחלוקה חלוקה הוברר הדבר שמתחלה לחלוקה זו עומדת והוה כאילו ידעו מתחלה חלוקת הכהן ונתרצו בה. וכל אחת נתנה חלקה לחברתה אם הכהן קבע לחברתה קן הראויה להיות שלה. ודחו לה לעולם סבר ר' יוסי אין ברירה והכא כשהתנו פי' בשעת השיתוף התנו שהכהן יחלק ביניהן ותהא חלוקתו חלוקה והן ימחלו חלקן כל אחת לחברתה ואין אנו צריכין עתה לברירה כי עשו את הכהן שליח לחלוקה:

הדרן עלך חטאת העוף

[מכאן שייך לדף כג.]

א קן סתומה שפרחה ממנה. פירוש סתומה שלא נתפרשו זו לעולה וזו לחטאת ופרחה גוזל והלך לו: **בין המתות.** חטאת שמתו בעליהן או שנתכפרו באחר יקח זוג נ"כ ולא אמרינן כיון שהוקבע ונאבד (הוה לאמינא) [הא'] גם חבירו ידחה. ואלו דוקא קן סתומה ה"ה נמי מפורשת אם ידוע איזה מהן נאבד. אלא מילתא דפסיקא נקט דמפורשת היה צריך להאריך ולפ' אם ידוע איזה מהן נאבד. או נמי נקטו סתומה משום סיפא פרח לבין הקריבות דאילו מפורשת כבר תנינן מה דינו בס"ק דחטאת או עולה שנתערבו בקן חובה. א"נ כולה מתניתין לא זו אף זו קתני לא מבעיא מפורשת דיקח זוג לשני דלא אגידי תו חד בחבריה ולא מבעיא לאויר עולם דלאכתי לא נחמו לגמרי כי ילכד במלודה למכור (ולגריכם) [לגרכי] קינים [אלא] אפילו פרח בין המתות דנדחה ולא מבעיא לבין המתות דלאפשר שיכילוהו אלא אפי' מת יקח זוג לשני. והר"ן הלוי פי' דמתניתין א ול"ל זו קתני בגוזל שפרח לאויר הוה לן (למימני) [למימם] שמא ילכד ויבא ליד האדם ויקריבוהו חטאת או עולה ובהקרבתו נתפרש זה שכנגדו. ואין אנו יודעים פירושו ולכך יפסל מלהקריב קמ"ל דלא חיישינן. ואצ"ל מת ונטל מן העולם: **פרח לבין הקריבות.** פי' קינין סתומות השעומדות ליקרב: **פסול.** להקריב ממקום שפרח ואע"פ שאפשר שהוא קרב מ"מ קרי ליה פסול לפי שע"י נעדר אחד מלהקריב. וגם אין עולה נגעלים קרי ליה פסול: **ופוסל אחד בנגדו.** ממקום שפרח משם: **ב כיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים.** וכולן סתומות: **פרח.** גוזל אחד: **מזו לזו.** ונאסרו ג' גוזלות ומלבד א' ה': **פוסל קן אחד בהליכתו.** ממקום שפרח משם כי מן הג' הנשארים אינו יכול להקריב כ"א שנים אחד לחטאת ואחד לעולה והג' אם יעשהו חטאת יש לחוש שמא הפורח ח) ממקום [שנתערב] עשו גם חטאת נמצא ג' חטאות קריבות מב' קינים של אשה א' וכן ב' חטאות ושתי עולות. ומטעם זה נמי אין להקריבו עולה שמא יקריב ג' עולות משני קינים של אשה א'. ומטעם זה הייתו אם קרבו מעלה תערובת החמשה אבל אם קרבו תחלה הג' אם עשו השלישי חטאת שוב אין חטאת קריבה בתערובת החמשה. כי כמה שעשה את השלישי חטאת נקבע הפורח לעולה והוא ליה עולה שנתערבה בקיני חובה דאין קרב מהן אלא מנין עולות שבחובה. וכן אם עשו עולה נקבע הפורח לחטאת ושוב אין עולה קריבה בתערובת החמשה. ואין הטעם ט) במניעת השלישי מלהקריב כשהן קריבין תחילה אלא בשביל תערובת החמשה שאז לא יהיו קריבין מהן אלא שתים. ואם קרב השלישי חטאת אין קרב מהחמשה אלא ב' עולות. ואם קרב עולה אין קרב מהן אלא ב' חטאות. נמצא מאלו ד' קינין קריבין רק ה' גוזלין וג' ימותו. אבל כשקריב מן הג' רק שנים יהיו נה' קריבין ד' כמו שאפרש ונמצאו ששה קריבין. ויש לנו למעט בפסול קדשים אע"פ שאנו מפסידין לבעלת ג' גוזל א'. ומן ה' הוא מקריב ד' שנים לחטאות ושנים לעולות. אם ארבעתן מעיקר הקינים הרי טוב. ואם א' מהן הוא הפורח יכול לעשותו או עולה או חטאת. כי בן זוגו לא קרב. והחמישי לא יכול לעשותו לא חטאת ולא עולה. דאם יעשנו חטאת חיישי' שמא הפורח קרב עולה נמצא מעיקר הקינים נקרב שתי חטאות ועולה א' וזהו חטאת שלישית משתי קינים. ומטעם זה נמי אינו יכול לעשותו עולה. נמצא מאלו ד' קינים קריבין ג' קינים. לבעלת ג' חסר גוזל אחד טולאי וגוזל א' בספק. ולבעלת חמש גוזל א' בספק. הילכך מביאים קן. אחד לחטאת ואחד לעולה. בעלת שלש נותנת דמי גוזל א' [ובין שתיהן] דמי גוזל א'. והאמר בעלת חמש אם הגרעה שהקרבתי היו כולן שלי. חלקי כלותו גוזל שהוא של שניהו

הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
תלמוד בבלי <עוז והדר> - לגו מעודה הטורה חמוד מידות תלמוד בבלי עמוד מס 44 הודפס ע"י אוצר החכמה